

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou v právní věci

žalobce: **M. F.**
narozen X
bytem X
zastoupen Mgr. et Mgr. Martinem Langpaulem, advokátem
se sídlem Francouzská 299/98, 101 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2021, č. j. KUJI 69961/2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce byl rozhodnutím Městského úřadu Havlíčkův Brod, odbor dopravy (dále také jen „*správní orgán prvního stupně*“) ze dne 1. 7. 2021, sp. zn. MHB_DOP/15573/2020-24, uznán vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona tím, že se dne 27. 9. 2020 v čase 23:10 hodin v obci Havlíčkův Brod, v ulici Husova, jako řidič osobního motorového vozidla značky Volkswagen, RZ při kontrole hlídkou Policie ČR odmítl podrobit se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu za účelem zjištění, zda v době řízení vozidla byl návykovou látkou ovlivněn, poté, co u něj byl proveden test DrugWipe 5S na přítomnost návykových látek s pozitivním výsledkem na amfetamin/metamfetamin.

2. Za uvedený přestupek správní orgán prvního stupně uložil žalobci správní trest pokuty ve výši 25 000 Kč a správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí. Současně byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 500 Kč.
3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 8. 2021, č. j. KUJI 69961/2021 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil a zamítl žalobcovo odvolání.

II. Žalobní argumentace

4. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce včas podanou žalobou. Nejprve poukázal na absenci uvedení zákonného důvodu, na základě kterého byl žalobce kontrolován hlídkou Policie ČR. Žádné takové odůvodnění správní orgán prvního stupně neuvedl a zatížil tím své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Z výsledku policistů dle žalobce vyplynulo, že si jej spletli s jinou osobou, což nasvědčuje tomu, že kontrola byla realizována na základě § 42 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Policii ČR“), nikoliv podle § 124 odst. 12 písm. b) zákona o silničním provozu, což je zásadní pro oprávnění policisty provádět kontrolu a orientační vyšetření na alkohol a návykové látky a oprávnění požadovat podrobení se odbornému lékařskému vyšetření.
5. Dále žalobce namítl a postupu policistů vytkl nedostatečné poučení o povinnosti podrobit se lékařskému vyšetření a o následcích neuposlechnutí takové výzvy. Ze svědecké výpovědi policisty H. se totiž podává, že ten žalobce poučil, že „*v případě, že se nepodrobí odběru biologického materiálu, bude na něj nahlíženo, jako že požil, a celá věc bude zadokumentována jako přestupek na obvodním oddělení.*“ Takové poučení však dle žalobce nesměřuje na následky neuposlechnutí výzvy a odmítnutí podrobení se lékařskému vyšetření. Žalobce tedy nebyl poučen o hrozících následcích z hlediska postihu – výše pokuty a zákazu řízení motorových vozidel. Takové poučení navíc nesplňuje náležitosti řádného poučení ve smyslu § 13 zákona o Policii ČR. Skutečnost, že žalobce na místě ve tmě podepsal písemné poučení, na tom dle žalobce nic nemění.
6. Brojil též proti výši uložené pokuty. Již během správního řízení z důvodu nepříznivé majetkové situace správnímu orgánu prvního stupně navrhl mimořádné snížení trestu pokuty pod dolní hranici zákonné sazby na částku 5 000 Kč podle 44 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Správní orgán prvního stupně však odůvodnil, že toto ustanovení zákona o přestupcích nelze aplikovat, neboť § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu je speciální úpravou, která neumožňuje upustit od uložení správního

trestu podle § 125c odst. 5 a 6 téhož zákona. Dle žalobce je takový závěr nesprávný. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí uvedl, že ve shodě se správním orgánem prvního stupně neshledal důvody pro mimořádné snížení pokuty. Jeho závěry žalobce považuje za zavádějící, neboť správní orgán prvního stupně se okolnostmi pro mimořádné snížení pokuty ani nezabýval. Jelikož správní orgán prvního stupně snížil alespoň výši paušální náhrady na částku 500 Kč, má žalobce za to, že pokud by se možností mimořádného snížení pokuty správní orgán zabýval, nejspíše by ji použil a nepříznivou majetkovou situaci žalobce zohlednil.

7. Závěrem žaloby žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Pro případ, že soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí není nezákonné v otázce viny, navrhl žalobce, aby soud snížil pokutu na 5 000 Kč.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření pouze odkázal na napadené rozhodnutí s tím, že se v něm vypořádal s námitkami žalobce. Navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2020 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť s tím účastníci souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

10. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že správní orgán prvního stupně dne 26. 10. 2020 obdržel od Policie ČR oznámení o přestupku, kterého se měl žalobce dopustit dne 27. 9. 2020 v době od 23:05 do 23:10 hodin tím, že v obci Havlíčkův Brod, vykonal jízdu osobním motorovým vozidlem RZ. V ulici Husova byl zastaven hlídkou Policie ČR a odmítl se podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu poté, co u něj byl proveden orientační test na přítomnost návykových látek s pozitivním výsledkem na amfetamin/metamfetamin.
11. V úředním záznamu ze dne 27. 9. 2020 je uvedeno, že vozidlo žalobce bylo zastaveno předepsaným způsobem za užití majáku modro-červené barvy společně s rozsvíceným nápisem STOP, POLICIE. Žalobce byl poučen o požadavcích na testování certifikovaným analyzátozem alkoholu v dechu a o požadavcích na testovanou osobu. Tomuto poučení žalobce porozuměl a následně se podrobil dechové zkoušce s negativním výsledkem. Následně byl poučen o požadavcích na testování orientačním testem DrugWipe 5S a o požadavcích na testovanou osobu. Tomuto poučení porozuměl a následně se podrobil testu, jehož výsledek byl pozitivní na amfetamin/metamfetamin. Poté byl poučen o lékařském vyšetření spojeném s odběrem biologického materiálu v havlíčkobrodské nemocnici a o důsledcích odmítnutí vyšetření. Lékařskému vyšetření se žalobce odmítl podrobit. Uvedl, že nemá čas a spěchá za přítelkyní.

12. Spisový materiál dále obsahuje úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy. Podle něj byl orientační test DrugWipe 5S, provedený žalobci, pozitivní na přítomnost látky amfetamin/metamfetamin. Žalobce v tomto záznamu uvedl, že žádné návykové látky před jízdou nepožil, je diabetik a z časových důvodů odmítl lékařské vyšetření. Žalobce úřední záznam podepsal a podepsal i poučení ve smyslu § 13 zákona o Polici ČR. Součástí správního spisu je i výpis z evidenční karty řidiče a fotodokumentace testu DrugWipe 5S.
13. Dne 9. 12. 2020 správní orgán prvního stupně vydal příkaz, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Proti němu žalobce podal odpor.
14. Během ústního jednání dne 29. 1. 2021 žalobce k věci uvedl, že byl unavený z práce. Nevšiml si, že by ho hlídka Policie ČR zastavila. Po zaparkování vozidla zjistil, že jej hlídka kontroluje. Podrobil se testu na návykové látky s pozitivním výsledkem, což ho překvapilo, neboť podle svých slov žádné návykové látky neužívá, a je diabetik. Odmítl se podrobit lékařskému vyšetření (odběru krve) z důvodu, že se mu udělalo nevolno a potřeboval inzulín.
15. Dále byli vyslechnuti svědci – nstržm. J. H. a pprap. R. S. Oba uvedli, že dne 27. 9. 2020 během noční služby prováděli hlídkovou činnost. Všimli si vozidla a osoby, o které věděli, že řídí vozidla pod vlivem návykových látek. Poté, co se vozidlo rozjelo, rozhodli se jet za ním téměř přes celé město a zastavili ho pomocí majáku. Žalobce se podrobil orientační dechové zkoušce na alkohol (negativní) a orientačnímu testu na přítomnost návykových látek, tato zkouška byla pozitivní. K výzvě policistů se žalobce odmítl podrobit lékařskému vyšetření s odůvodněním, že spěchá za přítelkyní. K dotazu zmocněnce žalobce uvedli, že silniční kontrola byla provedena z důvodu, že se domnívali, že vozidlo řídí jiná podezřelá osoba. Poučení bylo žalobci předloženo v papírové podobě a ústně mu bylo zjednodušeně shrnuto. Přesto žalobce lékařské vyšetření odmítl.
16. Do správního spisu byla dále založena kopie oznámení o zahájení řízení ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit žalobce dne 9. 2. 2021, a znalecký posudek, ze kterého je zřejmé, že žalobci byla v krvi stanovena hladina látky THC ve výši 4,4 ng/ml. Dále se ve správním spise nachází usnesení zdejšího soudu o plném oddlužení žalobce ze dne 21. 9. 2020, č. j. KSHK 42 INS 10727/2020-B-7, potvrzení o ukončení pracovního poměru žalobce ze dne 6. 11. 2020 a potvrzení o zařazení žalobce od evidence uchazečů o zaměstnání ze dne 18. 1. 2021.
17. Dne 21. 7. 2021 správní orgán prvního stupně vydal ve věci rozhodnutí, které žalobce napadl odvoláním. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

B. Právní závěry

18. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
19. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič mj. povinen „*podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.*“
20. Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se fyzická osoba mj. dopustí přestupku tím, že se v provozu na pozemních komunikacích „*v rozporu s § 5 odst. 1 písm.*

a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.“

21. Podle § 125c odst. 5 a 6 zákona o silničním provozu se za přešupek podle odstavee 1 písm. d) uloží pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let.
22. Podle § 124 odst. 12 písm. b) zákona o silničním provozu jsou příslušníci policie ve služebním stejnokroji při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích oprávněni zejména zastavovat vozidla.
23. Podle § 67 odst. 1 písm. c) a d) zákona o Policii ČR je pak policie v souvislosti s odhalováním a šetřením přestupku oprávněna vyžadovat provedení orientačního vyšetření při podezření na ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou pomocí dechové zkoušky nebo odběrem slin anebo potu či odborné lékařské vyšetření ke zjištění alkoholu nebo jiné návykové látky včetně odběru krve, moči, slin nebo potu.
24. V první žalobní námitce žalobce tvrdil, že správní orgán prvního stupně neuvedl zákonný důvod předmětné silniční kontroly, což způsobilo nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Navíc z výsledku policistů dle něj vyplynulo, že kontrola byla zprvu realizována na základě § 42 zákona o Policii ČR, nikoliv podle § 124 odst. 12 písm. b) zákona o silničním provozu, což je zásadní pro oprávnění policisty provádět kontrolu a orientační vyšetření na alkohol a návykové látky a oprávnění požadovat podrobení se odbornému lékařskému vyšetření.
25. K tomu soud uvádí, že na základě § 42 odst. 1 až 6 zákona o Policii ČR je policista oprávněn zastavit dopravní prostředek a provést jeho prohlídku ve stanovených případech. Z úředního záznamu přitom nevyplynulo, že během předmětné kontroly mělo dojít k prohlídce vozidla. Navíc je zřejmé, že policisté v daném případě nepronásledovali pachatele úmyslného trestného činu, nepátrali po něm ani po jiných hledaných osobách, věcech pocházejících z trestné činnosti, či zbraních nebo omamných látkách, což jsou podmínky pro zastavení a prohlídku vozidla právě podle § 42 zákona o Policii ČR. Je tedy zcela nepochybné, že důvody stanovené v tomto ustanovení pro provedení kontroly jistě dány nebyly.
26. Naopak k zastavení vozidla došlo na základě § 124 odst. 12 písm. b) zákona o silničním provozu v rámci dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Právě „dohledu na bezpečnost“ odpovídá snaha policistů zabránit v jízdě řidiči, který může být pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, jakož i další postup policistů v průběhu kontroly, kteří žalobce vyzvali k podrobení se vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou podle souvisejícího § 124 odst. 12 písm. g) téhož zákona. Pro úplnost lze dodat, že ustanovení § 124 odst. 12 zákona o silničním provozu jako důvod k zastavení vozidla uvádí sám správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí. Uvedené dle soudu neponechává prostor k úvahám o možné nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ani nevzbuzuje žádné otázky ohledně důvodu provedení předmětné silniční kontroly žalobce.
27. K oprávnění policistů požadovat podrobení se odbornému lékařskému vyšetření lze odkázat na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45. Z něj plyne, že svévolí policistů by byla výzva k podrobení se lékařskému vyšetření bez důvodného podezření na ovlivnění alkoholem či jinou

návykovou látkou a že uplatněná pravomoc se musí opírat o řádně zadokumentovaný předešlý postup, z něhož bude zjistitelné, jaké úkony policisté provedli, jak se chovala kontrolovaná osoba, co přineslo použití technických prostředků sloužících ke zjištění stupně ovlivnění, případně proč nemohly tyto prostředky být použity. V řešeném případě byl žalobce vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření na základě pozitivního orientačního testu na přítomnost návykové látky, existovala tedy zřejmá důvodná domněnka, že kontrolovaný řidič (žalobce) řídil motorové vozidlo pod vlivem návykové látky.

28. Další žalobní námitkou žalobce napadl postup policistů, kteří jej měli nedostatečně poučit o povinnosti podrobit se lékařskému vyšetření a o následcích neuposlechnutí takové výzvy.
29. K tomu soud uvádí, že dle úředního záznamu o přestupku ze dne 27. 9. 2020 byl žalobce „*poučen o lékařském vyšetření spojeném s odběrem biologického materiálu (krve, moči) v havlíčkovobrodské nemocnici. Byl také poučen o důsledcích odmítnutí vyšetření. Pan F. se i přes veškeré poučení odmítl lékařskému vyšetření podrobit, kdy jako důvod uvedl, že nemá na toto čas a spěchá za svou přítelkyní.*“ Nstržm. H. pak během svědeckého výslechu k provedení poučení uvedl: „*Kolega provedl to poučení. To poučení máme v papírové formě, s tím, že ho tomu přestupci nějak shrneme. Následně mu poučení předložíme, kdy on si ho může přečíst. A následně mu ho dáme podepsat. Kolega mu řekl, že nesmí podle zákona řídit pod vlivem návykových látek, že se dopouští přestupku a že test vyšel pozitivní a že je potřeba, aby se podrobil odběru biologického materiálu v Nemocnici Havlíčkův Brod. Tak v případě, že se nepodrobí odběru biologického materiálu, bude na něj nahlíženo jako, že požil a celá věc bude zadokumentována jako přestupek na obvodním oddělení. To nám pan F. odsouhlasil a přes tuto výzvu se odmítl podrobit vyšetření.*“ Pprap. S. pak jako svědek k provedení poučení uvedl: „*V rámci orientačního testu na zjištění návykových látek jsem panu F. ukázal řádně zabalený orientační test Drugwipe a při tomto ho poučil, že se jedná o orientační test ke zjištění přítomnosti návykové látky v těle. Dále jsem ho poučil, že tento test je pouze orientační a pokud bude jeho výsledek pozitivní, jsem povinen ho následně vyzvat k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu krve a moči v havlíčkovobrodské nemocnici. (...) Poté jsem ho seznámil s dobou vyhodnocení testu. Pan F. poučení porozuměl, nežádal žádné doplnění. (...) Uvedl, že na něj čeká přítelkyně, proto spěchá a nemá na to vyšetření čas.*“
30. Konečně je třeba uvést, že na č. 1. 5 správního spisu se nachází poučení v písemné podobě ze dne 27. 9. 2020. Zde jsou citována mj. ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) až d) a § 125c odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu (poznámka soudu: § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu je zde chybě označen jako § 22 odst. 1 zákona o přestupcích, textová část však správně cituje zákon o silničním provozu, což na porozumění žalobce poučení nemohlo mít vliv). Žalobce byl tedy výslovně písemně poučen, o tom, že „*fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky, se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.*“ Dále byl poučen, že za přestupek spočívající v řízení

vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost z důvodu užití návykové látky a v odmítnutí podrobení se lékařskému vyšetření mu hrozí pokuta ve výši od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let. Toto listinné poučení žalobce vlastnoručně podepsal. Ačkoliv zákon nepředepisuje formálním způsobem, jak přesně má být poučení provedeno, není dle soudu z obsahu správního spisu žádných pochyb o tom, že žalobce byl pro případ, že neuposlechne výzvy podrobit se lékařskému vyšetření na přítomnost návykových látek, poučen o hrozících následcích (výše pokuty a zákazu řízení motorových vozidel). Proto soud vyhodnotil i tuto námitku jako nedůvodnou.

31. K výši uložené pokuty žalobce namítl, že správní orgány obou stupňů se nezabývaly jeho návrhem na mimořádné snížení trestu pokuty pod dolní hranici zákonné sazby na částku 5 000 Kč, což odůvodnil nepříznivou majetkovou situací.
32. Krajský soud k této námitce uvádí, že během správního řízení žalobce v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí správnímu orgánu prvního stupně navrhl, aby v případě, že bude uznán vinným z přestupku, správní orgán mimořádně snížil výměru pokuty pod hranici zákonné sazby pokuty na minimální částku 5 000 Kč. Tento návrh odůvodnil tím, že je v úpadku řešeném v insolvenčním řízení formou oddlužení, což svědčí o jeho nepříznivých majetkových poměrech.
33. Správní orgán prvního stupně k tomuto návrhu s odkazem na § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu uvedl, že toto ustanovení výslovně zakazuje upuštění od uložení pokuty. Dle krajského soudu byl postup správního orgánu prvního stupně nesprávný, neboť se nevyjádřil k návrhu žalobce na snížení správního trestu, nýbrž k možnosti od něj upustit. Krajský soud tedy na pravou míru uvádí, že ustanovení § 125c odst. 9 věta druhá zákona o silničním provozu stanoví, že *“od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.”* Zapovídá tedy toliko možnost upuštění od správního trestu, nikoliv jeho snížení pod zákonnou spodní hranici ve smyslu § 44 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích (*„Pokutu lze uložit v částce nižší, než je zákonem stanovená dolní hranice sazby pokuty, jestliže pokuta uložená v rámci zákonem stanovené dolní hranice sazby by byla vzhledem k poměrům pachatele nepřiměřeně přísná“*). Dle krajského soudu tedy v případě trestání pachatele za přestupek podle § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu mimořádné snížení správního trestu pod zákonnou spodní hranici není vyloučeno. Dále ve smyslu § 44 odst. 2 zákona o přestupcích může být pokuta snížena až na výši jedné pětiny dolní hranice sazby pokuty stanovené zákonem. V řešeném případě by proto bylo možné uvažovat o snížení správní pokuty až na výši 5 000 Kč, jak požadoval žalobce. Žalovaný na nesprávný postup správního orgánu prvního stupně v tomto směru upozornil, ale vzápětí se návrhem žalobce na snížení správního trestu pod zákonem stanovenou dolní hranici sazby ve smyslu § 44 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona o přestupcích sám zabýval. Odkázal při tom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, ze kterého plyne, že samotná předluženost žalobce není dostatečným argumentem pro snížení pokuty. Opak by totiž znamenal automatickou imunitu takového pachatele vůči trestům v oblasti správního trestání, popření účelu trestu a mohl by vést dokonce k absurdním důsledkům, kdy předlužený subjekt by se fakticky mohl chovat libovolně a mohl by beztrestně páchat jakoukoliv protiprávní činnost. Krajský soud tedy uzavírá, že žalovaný se návrhem žalobce sám zabýval, čímž napravil pochybení správního orgánu prvního stupně. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srovnej např. rozsudek ze dne 28. 5. 2003, čj. 7 A 124/2000-39, ze dne 22. 7. 2008, čj. 2 As 20/2008-73, či ze dne 11. 10. 2017, čj. 9 Azs 214/2017-58)

totiž vyplývá, že správní řízení tvoří jeden celek do pravomocného rozhodnutí a vady prvostupňového rozhodnutí lze odstranit v řízení odvolacím. Tato námitka je rovněž nedůvodná.

34. Konečně se krajský soud zabýval též návrhem žalobce na moderaci pokuty. V této souvislosti soud konstatuje, že není jeho úlohou hledat ideální výši pokuty namísto správních orgánů. Moderační právo soudu je vyhrazeno pro případy zjevného nepoměru uložené sankce vůči rozsahu, závažnosti a následkům deliktního jednání s návazností na majetkové poměry postihované osoby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 6 As 248/2016-26). Soud konstatuje, že může zasáhnout do uvážení správního orgánu a moderovat pokutu pouze tehdy, pokud je zjevně nepřiměřená (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2018, č. j. 9 As 55/2017-93), přičemž „běžná“ nepřiměřenost zpravidla zásah soudu do správního uvážení neodůvodňuje.
35. Soud dospěl k závěru, že uložená pokuta není zjevně nepřiměřená, a proto nepřistoupil k její moderaci. Výše uložené pokuty dle soudu odpovídá skutkovým okolnostem případu i závažnosti deliktního jednání žalobce. V této souvislosti soud poukazuje na výše uvedené důvody, pro které žalovaný obdobnému návrhu ve správním řízení rovněž nevyhověl, a se kterými se soud ztotožňuje. Je nutné připomenout, že pokuta musí představovat znatelný finanční postih do majetkové sféry delikventa a musí obsahovat i represivní složku. Pokud by tomu tak nebylo, postrádala by pokuta smysl. Pokuta ve výši 25 000 Kč je na samotné dolní hranici zákonné sazby. Takovou sankci nelze bez dalšího považovat za zjevně nepřiměřenou, neboť i podle judikatury správních soudů platí, že o zjevně nepřiměřenou sankci nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2020, č. j. 5 As 204/2019- 62). Soud konstatuje, že s ohledem na závažnost přestupku a porušení právem chráněných zájmů a hodnot nepovažuje uloženou pokutu za zjevně nepřiměřenou.
36. O návrhu na moderaci uložené pokuty soud nerozhodl samostatným výrokem, neboť je mu známa judikatura Nejvyššího správního soudu. Ten ve svých rozsudcích ze dne 20. 10. 2014, č. j. 8 As 34/2013-38, a ze dne 26. 5. 2010, č. j. 3 As 6/2010-71, uvedl, že v situaci, kdy soud dospěje k závěru o zákonnosti napadeného správního rozhodnutí a (současně) neshledá výši uložené sankce zjevně nepřiměřenou, zamítne žalobu jako celek, tj. souhrnně všechny návrhy, které byly v žalobním petitu uvedeny, jediným výrokem („*Žaloba se zamítá.*“), je však povinen vypořádat se s každým takovým návrhem v odůvodnění rozsudku.
37. Soud uzavírá, že neexistují důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ani ke snížení uložené pokuty. Na základě shora uvedeného právního posouzení žalobních námitek tak dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

38. Výrok o náhradě řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v

souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 4. května 2023

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně